

GIMI MAGAZIN

Rajz: Donkó Kata 11.a

Dr. Nikolicza Erika

Mi a véleménye az iskoláinkról?

Ha egy közösségnek több éve tagja vagyunk, akkor hajlamossá válunk arra, hogy szigorúbb megítélés alá vonjuk saját intézményünket és esetleg az újak véleményét bizalmatlanul fogadjuk. Ennek tükrében arra szeretném kérni a tisztelt Olvasót, hogy fogadjon bizalmába és „vegye komolyan” a gimnáziumról eddig kialakult pozitív benyomásaimat.

Mivel minősítő tanárként évek óta járom az országot, van némi rálátásom az iskolák felszereltségére. Tapasztalataim alapján az átlaghoz viszonyítva e téren igen jól állunk. A tanulókat illető első benyomásaim is nagyon pozitívak. Tisztelettudó, udvarias és toleráns tanulókkal találkoztam – e szavak nem csak az általam tanított diákokra vonatkoznak! A kollégák szívesen adnak útbaigazítást a helyi szokásokat illetően, megkönnyítve és talán le is rövidítve ezáltal a beilleszkedés időszakát. Hálás vagyok nekik ezért.

Hogy érzi magát itt?

Köszönöm, jól érzem magam, és remélem, hogy az általam tanított tanulók többsége is.

Melyik a kedvenc tanterme?

A kedvenc tantermem természetesen a saját osztályom tanterme, a 205-ös terem.

Mi akart lenni gyermekkorában?

Gyermekkoromban orvos szerettem volna lenni. A szüleim azonban időben tudatosították bennem, hogy ehhez a pályához olyan fizikai adottságok/képességek is szükségeltetnek, amelyekkel én sajnos nem rendelkezem.

Gyerekként milyen érzelmek fűzték a tantárgyához?

Nagyon szerencsés gyerek voltam, mert a családkomban is és a tanulmányaim alatt is történelem iránt érdeklődő felnőttek vettek körül.

Édesapám, aki egyébként a kémia és a matematika „embere,” kisgyermekkoromban történelmi tárgyú történeteket is mesélt nekem, amikor pedig már tudtam olvasni, ilyen témájú könyveket kaptam. Ehhez járult, hogy az általános iskolában és a gimnáziumban is kiváló történelemtanáraim voltak.

Mikor és miért döntött úgy, hogy tanár lesz?

Már a gimnáziumban is gyakran előfordult, hogy osztálytársaim hozzám fordultak történelemből segítségért és velem magyaráztattak el bizonyos történelmi összefüggéseket. Később, az egyetemen társaim és tanáraim többször is titulálták a szemináriumi referátumaimat szuggesztívnek. Így szépen lassan tudatosult bennem, hogy az ismeretátadáshoz talán van egy kis affinitásom.

Melyik a kedvenc történelmi vagy német témája?

Kutatóként természetesen a hivatalos kutatási témám, a középkori német-magyar összehasonlító jogtörténet a kedvencem. Középiskolában oktató tanárként azonban a történészek által hosszúnak aposztrofált XIX. század közelebb áll hozzám. Ennek a korszaknak ugyanis nagyon sok olyan politikatörténeti vonatkozása van, amely napjainkra lényeges hatást gyakorolt.

Német nyelvet a gimnáziumban kezdtem el tanulni, sohasem jártam magántanárhoz és a családban sem beszélt senki sem németül. A németnyelv-tudásomnak nagyon sok lehetőséget köszönhetek. Ma leginkább azt az élményt, amit az eredeti nyelven való olvasás jelent.

Köszönjük szépen az interjút, sok sikert kívánunk a munkájához!

Kerepesiné Huber Ágnes

Mi a véleménye az iskolánkról?

Néhány évvel korábban én is azokon a székeken ültem, ahol a gimnázium jelenlegi tanulói. Akkor is és most is nagyon erős érzelmek kötnek a gimnáziumhoz. Szép emlékeim voltak, hiszen akkor és úgy gondolom, hogy most is büszkeség Vak Bottyán-osnak lenni.

Hogy érzi magát itt?

Jól érzem magam, kedvesen fogadtak, mind a kollegák, mind pedig a diákok.

Melyik a kedvenc tanterme?

A kedvenc tantermen egyértelműen a 203-as tanterem, az osztályom, a 12.b. tanterme.

Mi akart lenni gyermekkorában?

Már gyermekkoromban is humán beállítottságú voltam, ezért a humán osztályba jelentkeztem. Ez akkor azt jelentette, hogy magas óraszámban tanultuk a magyar nyelv és irodalmat és a történelmet, valamint filozófiát is. Minden korszak lezárásakor komplex órákat tartottunk, ahol számot adtunk a megszerzett tudásunkról. Korhű kosztümöket hordtunk, jeleneteket adtunk elő. Maradandó élmény volt. Gyermekkorom óta tanár szerettem volna lenni.

Gyerekként milyen érzelmek fűzték a tantárgyához? Mikor és miért döntött úgy, hogy tanár lesz?

Szerencsémre nagyon jó tanáraink voltak, így már akkor beleszerettem az irodalomba. 11.

évfolyamon Pécsre utaztunk az osztály-

lyal Hádingerné Lamm Judit osztályfőnökünk javaslatára és Hermánné

Tóthegyi Judit tanárnő invitálására

ellátogattunk a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Ka-

rára. Amikor beléptem azon a csodá-

dálatos kapun és megpillantottam

azt a szépséges épületet, akkor örökre

beleszerettem. Mondhatni megpecsételődött

a sorsom. Első perctől kezdve evidencia volt,

hogy én, ha elvégzem az egyetemet, az egykori

alma materemben fogok tanítani. Aztán ez egy

kis ideig nem így történt, de most már itt va-

gyok és úgy érzem, hogy megtaláltam a he-

lyem.

Még egy személyt nagyon fontos megemlíte-

nem, Szeriné Hipszki Györgyi tanárnő magyar

fakultációi a hét fénypontjai voltak. Később a

tanárnőtől rengeteget tanultam az egyetem

alatt is. Nagyon hálás vagyok neki ezért is.

Melyik a kedvenc magyar irodalmi témája?

Kedvenc korszakom a romantika és az orosz realizmus.

Köszönjük szépen az interjút, sok sikert kívánunk a munkájához!

Mondovics Miléna

Szerintem nem csak személyesen én tapasztaltam meg azt, hogy a jelenlegi tanévben még az eddiginél is nehezebb az új arcok felismerése. Ez pedig rendkívül fontos, pláne, ha egy tanár-diák kapcsolatról beszélünk. Hiszen minél többet látunk valakiből, a lelkéből, személyiségéből, annál könnyebben tudunk bízni benne, megérteni cselekedeteinek miértjét, s hogyanját, s talán sikerül jó kapcsolatot kialakítani az adott személlyel. Éppen ezért döntöttem úgy, hogy pár kérdéssel a hónapom alatt felkeresem Kissné Fiziker Renáta tanárnő által mentorált, a 10. a, illetve a 11. ab osztály által már valószínűleg ismerősebb történelem és német szakos Mondovics Milénát. Beszélgetésünk alatt egy rendkívül pozitív és jó kedélyű személyiség rajzolódott ki előttem. Már kiskora óta szemezett a pedagógusi pályával, játékok alkalmazásával előszeretettel bújta tanári szerepbe.

Miléna néni a dunaföldvári gimnáziumban töltötte középiskolás éveit mint hatosztályos gimnazista. Legszebb középiskolás emlékeiként a különböző iskolai összejöveteleket, illetve a szalagtűzőt nevezte meg, valamint kifejezte csalódását, hogy a jelen körülmények miatt nem nyerhetett betekintést egy klasszikus Vak Botyán-os rendezvénybe sem.

Többek között azért is, hisz ismerte gimnáziumunkat és nagyon várta már, hogy köztünk lehessen, nálunk taníthasson. Rengetegen egy ilyen új környezetet ijesztőnek találnának, de Mondovics tanárnő az arcán egy mosollyal, lelkében kíváncsisággal látott neki a feladatnak, ami ugyancsak bizonyíték derűlátó személyiségére. Elmondása szerint remekül érzi magát, mind a diákokkal, mind kollégáival jól rezonál, tanítványait szófogadó, szorgalmas tanulókként írta le, a tanári kart pedig jóindulatúnak, segítőkésznek és felelősségteljesnek tartja. Sokatokhoz hasonlóan a tanárnő is bejárós, ám azt mondta, ez nem jelent hatalmas gondot számára.

Amikor a szabadideje eltöltéséről kérdeztem, kiderült, hogy mint oly sokan mostanság, a tanárnő számára is kedvelt szabadidős tevékenység a hobbifutás. Egyetértett abban, hogy segít kiereszteni a fáradt gőzt, csökkenteni a stresszt (ami azért manapság igen gyakran válik ellenfelünkké). A futás mellett Miléna néni rendkívül otthonosan mozog a konyhában. Elmondása szerint legszívesebben térszaételeket készít, ám talán a sütés mégis egy kicsit közelebb áll a szívéhez. Ő is rajong a különböző krémes süteményekért (meg tudom érteni). Beszélgetésünk alkalmával hangot adtam reményeimnek, hogy majd valamikor ízelítőt kaphatunk a tehetségéből.

Ugye terítékre került a karantén, illetve az online oktatás is, amihez mindenki máshoz viszonyul. A tanárnőt, véleménye szerint a kollégium, illetve a vizsgákra való napokat, heteket átívelő készülődés már hozzásegítette ahhoz, hogy jobban viselje az elszigeteltséget. Egyetlen aggálya azonban a könyvtárak, múzeumok és levéltárak nyitva tartása, ugyanis a 20. század történelméből írt szakdolgozatához elengedhetetlen lenne a kutatás. Mondovics Miléna gyakornoksága most novemberben ér véget, a tervezettek szerint legközelebb márciusban tér majd vissza közénk, remélhetőleg addigra az intézmény falain belül köszönthetjük. Addig viszont nem áll meg számára az élet, ugyanis a vele ádázul farkasszemet néző szakdolgozata, a gasztronómia, a futás, olyan sorozatok, mint „A szolgálólány meséje”, vagy „A Korona” (nem, ez nem a vírusról szól) mellett egy kiscica is színesíti mindennapjait, aki nem melleleg elég nagyméretű online követőtáborral rendelkezik (sajnálatos módon a felhasználónevet nem sikerült megszereznem).

Reméljük ez a kis riport egy élethű szeletet mutatott a tanárnő közlékeny és derűs személyiségéből. Ki tudja, ha kérdésetek akad, talán nektek is válaszol majd két digitális óra közt.

Interjú és fotó: Kramarik Milán 12.h

SZAFFENAUER FERENC

Idén, bár félig a maszk mögött, de több új arc is felbukkant a gimnázium folyosóin. Azt a feladatot kaptam, hogy egyikőjüket jobban megismertessem veletek, így készült el az alábbi interjú. Még mielőtt belesapnák a középebe, egy-két szóban ismertetném, kiről is van szó. Interjúalanyom Szaffenauer Ferenc, aki az egyetemi gyakorlatát tölti nálunk a gimiben. Online beszélgetésünket (a vírushelyzet miatt), alább olvashatjátok:

Melyik középiskolába jártál? Mennyire voltak hatással rád a középiskolai évek?

Az ESZI-ben végeztem informatika szakon, és bár a továbbtanuláskor nem ebben az irányban mentem tovább, a megszerzett tudást a mai napig tudom hasznosítani. Voltak emlékezetes események, és voltak olyan tanáraink, akiktől nemcsak szakmailag, hanem emberileg is sokat kaptam.

Miért választottad a tanárságot? Mi vonzott benne? Az eddigi tapasztalataid alapján, hogy érzed magad a szakmában?

Azért választottam a tanári pályát, mert úgy gondoltam, ez a szakma illik a személyiségemhez, megfelel a képességeimnek, készségeimnek. Úgy éreztem, hogy szívesen tanítok majd, jó lesz látni, ahogy a diákjaim tudása egyre gyarapszik. Jelenleg az egyéni összefüggő tanítási gyakorlatomat töltöm a Paksi Vak Bottyán Gimnáziumban, ami része a tanárképzésnek, mindkét szakomon meghatározott óraszámban tanítanom kell két félévet. A vezető mentorom, egyben történelemből a mentorom Hermán Gábor tanár úr, az angollal Szabó Tünde tanárnőnél kezdtem szeptemberben, most Sáfrány Zita tanárnő mentorál. Jól érzem magam a szakmában, az egykori elképzelésem arról, hogy milyen tanítani, eddig találkozik a valósággal.

Szeretsz tanítani a gimiben? Melyik osztályokat tanítod?

Jól érzem magam a gimnáziumban, nagyon jó légkörű iskola, a kollégák és a diákok is befogadóak, kedvesek. Angolt jelenleg nem tanítok a mentorváltás miatt, előtte a 11. ABH-s kezdő csoportot tanítottam, most egyelőre csak történelmet tanítok a 10. H osztályban, a pandémiás intézkedések miatt most online.

Miért pont a történelmet és az angolt választottad?

A történelem gyermekkorom óta érdekel, nagyon szeretem. Angolul már viszonylag fiatalon elkezdtem tanulni, az internet kiváló nyelvkörnyezetnek bizonyult. Történelemből és angoltól is kiváló tanáraink voltak a középiskolában, ez is hatással volt a választásomra. Úgy gondolom, és ebben nagy valószínűséggel elfogult vagyok, hogy mindkét tárgy nagyon fontos. Az angol világnyelv, a történelem ismerete, az arról való gondolkodás pedig segíthetne elkerülni néhány ronda hibát, de a megértető, nevelő jellege miatt elősegíthet sok más hasznos folyamatot is kevesebb zökkenővel lezajlani, mint például az európai integráció. Ez utóbbi persze nem igazán való-

sul meg sajnos, mert ehhez mindenkit érdekelnie kéne.

Van esetleg kedvenc történelmi korszakod? Ha van, miért pont az?

A XIX. század végi, XX. század eleji Oroszország történelme a kedvenc korszakom, mert a cárizmus végnapjai érdekes szituációkhoz vezettek. Az emberi természetéről kifejezetten sokat lehet tanulni abból, hogy a kor szélsőséges elemei hogyan racionalizálták az ideológiáikat. Az elviekben készülő szakdogám is e korhoz köthető témával foglalkozik.

Mit szeretsz csinálni szabadidődben? Van-e hobbid? Mi a kedvenc elfoglaltságod?

Szabadidő? Igen, hallottam már ezt a szót! Viccet félretéve, szeretek olvasni, kutatni, és van néhány videojáték, ami leköt. Van egy sziámi cicám, Ladynek hívják, vele is sokat foglalkozok.

Ha megszerezted a diplomát, hogyan képezed el a továbbiakat? Hol szeretnél elhelyezkedni?

Még nincsenek konkrét elképzeléseim, de szívesen tanítanék Pakson. Egyelőre még nem sokat gondolkoztam ezen, jelenleg lekötnek a mindennapi kötelezettségeim, és az egyetlen távolibb gondolat, ami foglalkoztat, az a diploma megszerzése, hiszen amíg nem diplomázok le, addig fölösleges a távolabbi jövőn morfondírozni.

Interjú és fotó: Kohl Zsanna 12.a

MÁR MEGINT EGY NAP ELTELT

Fotó: Nagy Vivien 10.B

Ó, anyukám!

Már megint egy nap eltelt, hogy alig volt közönség. Lassan ennivalót se tudunk venni, nemhogy ki is fizessük a társulatot. És ott vannak még azok a szegény állatok. Mondtam a gyerekeknek, hogy a szőlőt a majmoknak vettem. Olyan szomorúak voltak, amikor nem ehettek belőle. De hát, ez van. Nem lehet mit tenni. Majmok nélkül mi sem eszünk, amíg valamelyik gyerek nem tud a porondra állni. Sajnos még túl kicsik. De legalább próbálkoznak.

Drága anyukám!

A múltkor az egyik elefánt agyontaposta az idomárunk. Nem altatták el. A fia átvette apjától a feladatot, és még aznap ugyanúgy folytatták a műsort. A közönség semmit nem vett észre belőle. Erről eszembe jutott az is, amikor a jegesmedve támadta meg az egyik műszakist. Az legalább túlélte.

Képzeld anyus, mi történt!

Már indultunk volna a következő helyre, amikor észrevettük, hogy nem indul a kamion. Hívtunk hozzá szerelőt, és mikor végzett, azt mondta, hogy még jó, hogy nem indult el, mert felrobbant volna. És már az egész társulat a Fehérre gyanakszik. Tőlük se békésen váltunk el. Ráadásul meg is fenyegettek, hogy tönkretesznek. Mit ne mondjak... Egész jól haladnak velem.

Ó, mamus!

Már nincs túl sok műszakisunk. Leléptek. Az állatszámot se tudjuk bemutatni, mert a gondozójuk is elment. Itt hagytak minket, anyus. És már lassan bohócunk se lesz. Mióta elhagyta a felesége, egyre többet iszik. De hát, aki nem a cirkusz világába született, az nem bírja itt sokáig. Persze hogy nem, amikor csak a színváltó fényeket látják, meg a szép kosztümöket, azt már nem, hogy milyen nehéz tud lenni.

Jaj, anyukám, képzeld milyen tragédia történt!

Már bontottunk le, és a traktor, ami húzta a sátrat, átment a bohóc kislányán. Szegény gyermek. És az apjáról ne is beszéljek. Az a kislány tartotta benne a lelket.

Képzeld mamus!

A bohócunk eltűnt. Legalábbis azt hittük. Másnap megtaláltuk felakasztva a lakókocsijában. Most nem tudom, mi lesz így. Se bohóc, se műszakis, se semmi... Azt hiszem végeztem. Becsődöltünk. Az adósságokban is nyakig vagyunk. Mamus. Azt hiszem, feladom.

Igaz történetek alapján írta Nagy Vivien 10.b

Heilig Dóra: Kötéltánc

Fotó: Nagy Vivien 10.B

Ébrednének lassan de az
úrhajómba zár a szürke tél
Karjaidból ki, aztán a
Nap felé repít majd el a szél

Fagyok, égek, gyenge testem
átszeli a rengő éjszakát
Reszketek, a csillagok közt
Kell-e vajon még egy nagykabát?

Por vagyok a felső polcon,
vázák alatt még a pók se lát
De én látom őt, nézem ahogy
Összefonja minden bánatát

Porból Holdig felhőkön át
eljuthatok túl hamar talán
Nem repülök, már csak vagyok:
Kötéltáncos az ekliptikán.

KREATÍV HÉT KAPOLCSON ÉLET A TÁBORBAN

Idén augusztus utolsó hetében rendezték meg a Kapolcska Tehetségkutató, -fejlesztő tábort és családi fesztivált, melynek ötletgazdája és programvezetője Márta István zeneszerző. Mint paksi kreatív író a Petőfi Irodalmi Múzeum pályázatának ösztöndíjasaként vettem részt a hét programjain, az írói szakmai programok szervezői és vezetői a PIM munkatársa és felkért előadói voltak. Remek ráhangolódás az iskolára, bárha kikapcsolódás és közösségépítés volt, jócskán kaptunk elvégzendő feladatokat és még egy táborzáró műsorra is felkészítettek bennünket, ami felelősségteljesre inspirált.

Ez a tábor több szekcióra oszlott: Vonós kamarazenei és improvizációs szekció, Mélyvonós klasszikus zenei szekció, Talamba ütőhangszeres szekció, Kézműves szekció, PIM Kreatív írás – ösztöndíjas alkotótábor, Mozgóképek / videó szekció, JIM azaz a Jazz – Impro – Műhely szekció és Állókép / fotó szekció.

A hetet Kapolcson töltöttük egy gyönyörű kilátással övezett glamp-inn táborban, a Balatonfelvidéken. Tizenhat 4-5 személyes sátrat állítottak fel egy kerítéssel övezett fennsíkon, az erdő ölelésében. Ébredés és a korai teendők után reggelivel vártak bennünket. Az asztalok egy pár méter szintkülönbséggel feljebb, de még a tisztáson, ponyvával lefedett placcon sorakoztak, ahol egy büfékocsi is volt. Sutyorgónak neveztük ezt a helyet. Reggeli után elindult a csapat. A különböző szekciók

a saját bázisaikba tartottak, hogy megkezdjék az aznapi alkotó munkájukat. Én a kreatív PIM (Petőfi Irodalmi Múzeum) csapatát erősítettem. A Csigaháznál, az egykori Vörös Kovács házánál vertünk tábort. Tanáraink játékkal kezdték a délelőttöt, majd előadásokat hallgattunk a drámáról, a művészetről, Petőfi Sándorról, stb. Ezután megadott témákkal kapcsolatban dolgoztunk alkotásainkon különböző műfajokban, mint például dialógus vagy novella. Délben meleg ebéddel vártak bennünket. Délután minden szekció növendéke számára tovább folyt az alkotó munka. Adtak feladatokat, témákat, amikben másnapra életre kellett kelteni újabb szerzeményeinket. Izgalmas kihívás volt. A késő délutánt a malomháznál, a varázslatos patakparton töltöttük, ahol minden nap másik előadásban volt részünk. Ilyenkor írtuk meg a házinkat is. Ezután fociztunk, kártyáztunk, fogócskáztunk. Zenészek, fotósok, videósok, képzőművészek, írók, mind a tábor gyöngyszemei, azaz az egész közösség jól érezte magát. A hét közepe táján táncjátékot tartottunk. Egyik nap Boros Misi eljött, hogy előadásával színesítse programunkat. Vacsora után visszamentünk a glamp-innbe. A sutyorgónál még órákig hallgattuk a zenét, a hangszeres szekciók bemutatták tudásukat. Mindenki együtt mulatott, a tanárok is velünk együtt szórakoztak. Tíz órakor érkezett a takarodó ideje. Azután már csak csendben beszélgettünk a ponyvák alatt, tücsökszóba fonták szavainkat az éj csillagpókjai, hogy ne zavarjuk azokat, akik már nyugovóra tértek.

A tábor utolsó estéjén az író szekcióval egy felolvasó estet tartottunk a héten készült írásainkból. Nagy sikert arattunk. Az utolsó napon a szekciók bemutatót tartottak egymásnak és a szülőknek heti munkájuk gyümölcseiből. A zenészek koncertet adtak külön-külön szekciónként, és egyet közösen is. A fotósok, és kézművesek kiállítást tartottak munkáikból.

Délutánra elnéptelenedtek a sátrak, eltűntek a táborlakók a malomházból. Elvitték magukkal haza az élményeket, és forrt bennük a vágy, hogy újra találkozzanak barátaikkal, tanáraikkal, akikkel közösen élték meg az elmúlt hét szebbnél szebb csodáit, mulatságait, ajándékait. Jövőre én is újra együtt alkothatok barátaimmal, ha nem előbb.

Balogh Emőke A.9.h

III találod a táborban született novella teljes szövegét, melynek címe: Haláli buli.
Remélem izgalmas lesz számodra!

Lugas

Ezt hozta az ősz...
Én mindent megbecsülök,
Ha nem is tetszik.

Ezt hozta az ősz...
Színeket, barátokat,
Ezekből jó sokat.

Ezt hozta az ősz...
Deret a fejemre, ám
Kedvem nem lankad.

Ezt hozta az ősz...
Játék és sok vidámság,
Ez mind a köbön.

Ezt hozta az ősz...
Ezt én mind szeretem, mind
Nekem való jó.

Várom a telet,
Szánkót, hógolyót, jeget.
Ezt hozta az ősz.

HOGYAN KÉSZÜLT?

DONKÓ KATA LÉTKÉRDÉS

Normális ez a hang?

LÉTKÉRDÉS

-Félsz már?

LÉTKÉRDÉS

-Fájó már a gondolat, hogy
amint

megszülettél
zuhanásnak indultál?

Egy mocskos helyre, ami nem
tudod

hol van, de én itt várlak.

LÉTKÉRDÉS

-Te nem félsz?

LÉTKÉRDÉS

-Én igen.

-Már annyit ittam, hogy a

gyomorideg

marja szét a gyomromat.

-Itt félelemnek nincs helye,
nyald fel a padlóról!

-Ne legyél olyan, mint a többi
ember,
csak engedd hadd marjon szét a
rettegés.

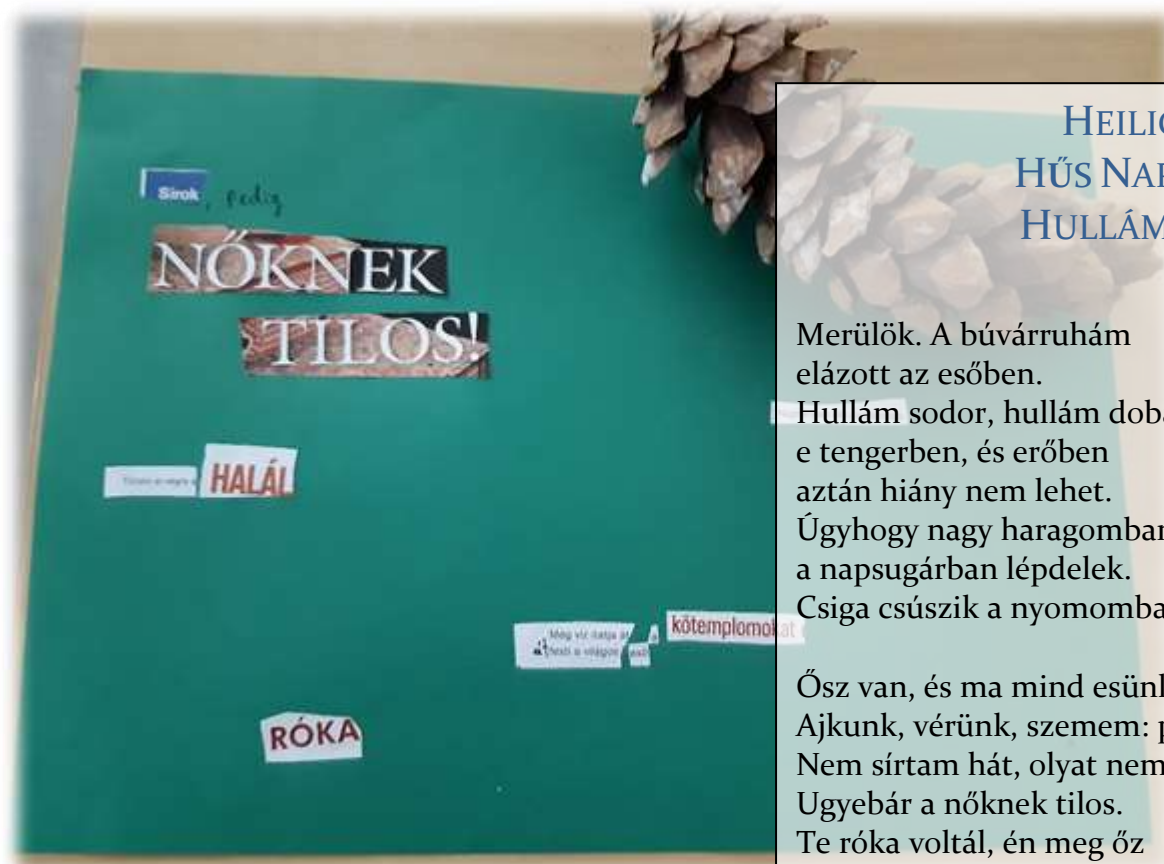
-Sípólással érsz földet,
égő szárnyal,
gyomorideggel.

Amikor a félelem a tetőfokára
hág

szorongatva várja anyukáját.

Ez csak egy

LÉTKÉRDÉS.

HEILIG DÓRA: HÚS NAPFÉNY ÉS HULLÁMPLAFON

Merülök. A bűvárruhám
elázott az esőben.

Hullám sodor, hullám dobál
e tengerben, és erőben
aztán hiány nem lehet.
Úgyhogy nagy haragomban
a napsugárban lépdelek.
Csiga csúszik a nyomomban.

Ősz van, és ma mind esünk
Ajkunk, vérünk, szemem: piros.
Nem sírtam hát, olyat nem teszünk!
Ugyebár a nőknek tilos.
Te róka voltál, én meg őz
mikor csengettek a fákbán;
ni, ezt hozta a fránya ősz:
Hús gyűlöletet üvegtálban.